

1MELCHIZEDEK

- Gen. 14: 1 En het geschiedde in de dagen van Amrafel, den koning van Sinear, van A'rioch, den koning van Ellasar, van Kedor-Laómer, den koning van Elam, en van Tideal, den koning der volken:
- 2 Dat zij krijg voerden met Bera, koning van Sódóm, en met Birsa, koning van Gomórra, Sinab, koning van A'dama, en Seméber, koning van Zebóïm, en den koning van Bela, dat is Zoar.
- 3 Deze allen voegden zich samen in het dal Siddim, dat is de Zoutzee.
- 4 Twaalf jaren hadden zij Kedor-Laómer gediend; maar in het dertiende jaar vielen zij af.
- 5 Zo kwam Kedor-Laómer in het veertiende jaar, en de koningen, die met hem waren, en sloegen de Refaïeten in Asteroth-Karnáïm, en de Zuzieten in Ham, en de Emieten in Schave-Kiriatháïm:
- 6 En de Horieten op hun gebergte Seïr, tot aan het effen veld van Paran, hetwelk aan de woestijn is.
- 7 Daarna keerden zij wederom, en kwamen tot En-Mispat, dat is Kades, en sloegen al het land der Amalekieten, en ook den Amoriet, die te Házezón-Thamar woonde.
- 8 Toen toog de koning van Sódóm uit, en de koning van Gomórra, en de koning van A'dama, en de koning van Zebóïm, en de koning van Bela, dat is Zoar: en zij stelden tegen hen slagorden in het dal Siddim,
- 9 Tegen Kedor-Laómer, den koning van Elam, en Tideal, den koning der volken, en Amrafel, den koning van Sinear, en A'rioch, den koning van Ellasar: vier koningen tegen vijf.
- 10 Het dal nu van Siddim was vol lijmputten; en de koningen van Sódóm en Gomórra vluchtten, en vielen aldaar; en de overgeblevenen vluchtten naar het gebergte.
- 11 En zij namen al de have van Sódóm en Gomórra, en al hun spijs, en trokken weg.
- 12 Ook namen zij Lot, den zoon van Abrams broeder, en zijn have, en trokken weg; want hij woonde in Sódóm.
- 13 Toen kwam er een, die ontkomen was, en boodschapte het aan Abram, den Hebreër, die woonachtig was aan de eikebossen van Mamre, den Amoriet, broeder van Eskol, en broeder van Aner, welke Abrams bondgenoten waren.
- 14 Als Abram hoorde, dat zijn broeder gevangen was, zo wapende hij zijn onderwezenen, de ingerenen van zijn huis, driehonderd en achttien, en hij jaagde hen na tot Dan toe.
- 15 En hij verdeelde zich tegen hen des nachts, hij en zijn knechten, en sloeg ze; en hij jaagde hen na tot Hoba toe, hetwelk is ter linkerhand van Damaskus.
- 16 En hij bracht alle have weder, en ook Lot, zijn broeder, en deszelfs have bracht hij weder, als ook de vrouwen, en het volk.
- 17 En de koning van Sódóm toog uit, hem tegemoet (nadat hij wedergekeerd was van het slaan van Kedor-Laómer, en van de koningen, die met hem waren), tot het dal Schave, dat is, het dal des konings.
- 18 En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods.

- 19 En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, den Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit!
- 20 En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de tiende van alles.
- 21 En de koning van Sódóm zeide tot Abram: Geef mij de zielen; maar neem de have voor u.
- 22 Doch Abram zeide tot den koning van Sódóm: Ik heb mijn hand hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogsten God, Die hemel en aarde bezit;
- 23 Zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, (iets) neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!
- 24 (Het zij) buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd hebben, en het deel dezer mannen, die met mij getogen zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

De koning van Bela, dat is Zoar, had geen naam. Als Sódóm, Gomórra, A'dama en Zebóim verwoest worden, vlucht Lot naar Zoar. Wat nu de Zoutzee is, heette vroeger het dal Siddim. Dat is hetzelfde als Sódóm.

Het hele land stond op z'n kop. Het merkwaardige is dat Abram zich daar niets van aantrok.

De verschijning van Melchizédek komt overeen met de opstanding van Christus. Melchizédek is een type van Christus. Melchizédek was koning en priester. Christus, de Opgewekte, is Hogepriester naar de ordening van Melchizédek, juist vanwege Zijn opstanding.

Hebr. 7: 1 Want deze Melchizédek was koning van Salem, een priester des allerhoogsten Gods, die Abram tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende;

Het slaan der koningen staat in uitdrukkelijk verband met de verschijning van Melchizédek. De verovering van Sódóm en Gomórra, en de herovering daarvan door Abram, en de verschijning van Melchizédek is daarom één verhaal. Althans, typologisch is het één verhaal. Het slaan der koningen heeft te maken met het einde van het Oude Verbond. De overheden en machten heeft Hij uitgetogen en in het openbaar tentoongesteld. Hij heeft te niet gedaan, degene, die het geweld des doods had, dat is, de duivel. De hele oorlog in Gen.14 heeft te maken met de dood van de Here Jezus en met het einde van het Oude Verbond en dus met de bevrijding van Israël van de wet.

Wie waren de vijanden:

Amrafel	=	één die spreekt van duistere dingen	Sinear	=	uitwerping, of naaktheid
A'rioch	=	sterke leeuw, of man als een leeuw	Ellasar	=	vermindering van God
Kedor-Laómer	=	hand vol garven	Elam	=	verborgen tijd, of eeuwigheid
Tideal	=	vrees, eerbied			koning der volken

Kedor-Laómer was waarschijnlijk de grootste.
Zij streden tegen:

Bera	=	geschenk, of: in angst	-	Sódom = (Siddim is vlakte, zoon des kwaad of grensteken, of demonen)
Birsa	=	dik, sterk, : zoon der goddeloosheid	-	Gomórra: overstroming
Sinab	=	de vader keert zich om	-	A'dama : rode (aarde)
Seméber	=	een machtige naam	-	Zebóim : hyena's
koning			-	Bela : ondergang; Zoar : klein

Maar voordat de koningen onder leiding van Kedor-Laómer streden tegen de vijf andere koningen, versloegen ze eerst nog:

- de Refaïeten = Refaïm is slapen; Asteroth-Karnáim: de krachtelozen; of gehoornde kudden of Rafa is genezen, gehoornde godinnen
- Zuzieten – prominent; Ham: heet vooraanstaand
- Emieten - verschrikkelijken; Schave-Kiriatáim: dal van twee steden
- de Horieten - holbewoners; Seir: harig, bosachtig

Al deze volken zijn nefijim, ofwel Enakieten; reuzen dus.
Zij hebben te maken met de macht van satan.
Vervolgens versloegen ze nog:

de Amalekieten	=	volk van likkers dat betekent dat ze hun tong gebruikten.
En-Mispat	=	gerichtsbron
Kades	=	gewijd
de Amoriet	=	volk van sprekers
Házezon-Thamar	=	zandvlakte met palmen begroeid, of: plaats van het palmensnijden

Amalek was een afstammeling van Ezau, maar die was hier nog niet geboren. Waarschijnlijk was het een volk dat in dat gebied woonde, waar later de naam Amalek aan gegeven is?

De Refaïeten, Zuzieten, Emieten en de Horieten zijn een beeld van de mens, die onder de macht van de satan staat. Onder de macht van de geestelijke boosheden in de lucht.
De Amalekieten en de Amorieten hebben te maken met de demonen. Dus ook geestelijke machten, maar op een lager niveau.

Zo worden eerst de satanische machten overwonnen en daarna pas Sódom enz.
Dan pas is eigenlijk alles overwonnen. Maar omdat Lot ook de dupe is, wordt er ingegrepen.

De gedachte is dat er een oordeel komt over de wereld, maar dat deze zich eigenlijk zelf vernietigt. Het gelovig overblijfsel dreigt daarin meegesleurd te worden, maar wordt alsnog gered. Lot is o.a. een type van het gelovig overblijfsel. Het oordeel is gekomen over de wereld en Lot wordt daaruit gehaald.

Dat, wat onder de wet was, wordt gered. Dat wil niet zeggen dat er dan geen Sódom meer was, maar via de kruisiging van de Heere Jezus werd de wereld geoordeeld.

Gen. 14: 4 Twaalf jaren hadden zij Kedor-Laómer gediend; maar in het dertiende jaar vielen zij af.

Twaalf staat voor heerschappij.

Dertien staat voor eenheid.

Het woord 'één' = echad; met een getalswaarde van dertien.

Bij dertien worden de dingen werkelijk één. Twaalf en dertien zitten aan elkaar gebakken. 3 en 4 ook, 4 en 5 ook, en 7 en 8 ook.

Van David wordt gezegd dat hij de zevende zoon van Isaï is, maar bij een andere gelegenheid blijkt hij de achtste zoon te zijn. Zo worden er ook altijd twaalf stammen van Israël genoemd, maar het waren er dertien. Jakob had twaalf zonen, maar dertien kinderen.

12 moet altijd leiden tot 13. Heerschappij moet leiden tot eenheid. Adam krijgt ook heerschappij over de schepping, maar met de bedoeling dat de schepping teruggebracht zou worden tot God. Dus tot de Eén. Dat gebeurt uiteindelijk bij Christus.

In deze wereld bestaat eenheid eigenlijk niet en als die eenheid er dan wel komt, wordt die tot stand gebracht vanuit een andere wereld. Daarom wordt dertien natuurlijk ook gezien als ongeluksgetal. Het komt altijd anders tot stand, dan men gedacht had.

13 is ook omwenteling, revolutie. 12 jaar Kedor-Laómer dienen, maar in het dertiende jaar komt er opstand, revolutie.

Er waren 4 tegen 5 koningen en zij stelden slagorden tegen elkaar op. Dat is een uitbeelding van de strijd tussen de zienlijke- en de onzienlijke dingen. Typologisch gezien, heeft het ook nog te maken met de overgang van de vierde naar de vijfde bedeling.

Ook dat is een overgang van de zienlijke naar de onzienlijke dingen.

Gen. 14: 10 Het dal nu van Siddim was vol lijmputten; en de koningen van Sódóm en Gomórra vluchtten, en vielen aldaar; en de overgeblevenen vluchtten naar het gebergte.

Lijmputten = asfalt; dat stond hun in de weg. Het heeft te maken met de aantrekkingskracht van de dood. Ze waren aan de macht van de dood onderworpen.

Dan komt Abram.

Abram was kennelijk een machtig man. Maar dat komt omdat hem de beloften gegeven waren. Dat komt steeds in de Bijbel terug. God heeft beloften gegeven en daarom komt alles ook weer in orde, van God uit gezien. Abram is daar de vertegenwoordiger van en daarom wordt hij ook steeds weer als voorbeeld gesteld.

Gen. 14: 18 En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods.

19 En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, den Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit!

20 En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand gegeven heeft! En hij gaf hem de tiende van alles.

Psalm 110: 1 Een Psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.

- 2 De HEERE zal de scepter Uwer sterkte zenden uit Sion, (zeggende): Heers in het midden Uwer vijanden.
- 3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.
- 4 De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek.
- 5 De HEERE is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns.
- 6 Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land.
- 7 Hij zal op den weg uit de beek drinken; daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

Dit zijn de enige twee plaatsen in het hele O.T. waar Melchizédek wordt genoemd. Daarna alleen nog in de Hebreënbrief, waar een uitgebreide uitleg over de betekenis van Melchizédek wordt gegeven.

Brood en wijn voortbrengen is voor een koning toch wel een vreemde zaak. Als er in Psalm 110 over de Messias gezegd wordt, dat Hij Priester is naar de ordening van Melchizédek, zou je daar uit al kunnen constateren dat Melchizédek niemand anders is dan Christus.

Als je "in der eeuwigheid" in de breedste zin van de betekenis neemt, betekent dat, dat het altijddurend is. Als dat een kenmerk is van het priesterschap van Melchizédek, hoe kan het dan dat Melchizédek nu geen hogepriester meer is?

Christus heeft nu dat eeuwigdurend Priesterschap, dus moet je daaruit wel de conclusie trekken, dat Melchizédek niemand anders is dan Christus.

Melchizédek= Koning der rechtvaardigheid
Koning van Salem= Koning des vredes/ Vredevorst

Priester des allerhoogsten Gods; dit is de eerste keer dat het woord priester in de Bijbel voorkomt. Het blijkt dan meteen Melchizédek te zijn. Hij is de Eerste en de Laatste. Hij was geen koning van Jeruzalem, want Jeruzalem bestond toen nog helemaal niet. In de dagen van David was er ook nog geen Jeruzalem. Er was een burcht, die Sion heette en een stad, Jebus. Die werd door David veroverd en kreeg toen pas de naam Jeruzalem. Dat is ongeveer 1000 jaar na Abram.

Dus Melchizédek is koning van rechtvaardigheid, maar ook koning van vrede. Hij bracht voort brood en wijn.

Het feit dat Melchizédek Abram zegende, betekent dat Hij hoger in rang was. Want Degene, Die meer is, spreekt de zegen uit over degene, die minder is. Op grond daarvan gaf Abram de tiende aan Melchizédek.

Psalm 110: 1 De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.

Het hele N.T. is eigenlijk een commentaar op deze tekst. Alle boeken in het N.T. maken melding van dit verschijnsel. Maar de Hebreënbrief maakt er speciaal melding van.

Die brief is dan ook de kern van het hele N.T.

Hij zit nu aan de rechterhand der Majesteit, in de hoogste hemelen, maar die positie zal niet eeuwig blijven bestaan. Als de vijanden gezet zijn tot een voetbank Zijner voeten, zal Hij

heersen. Dus niet alleen in de nieuwe schepping, maar nu zit Hij daar in afwachting van de onderwerping van de volkeren. Voorzover Hij heerst, heerst Hij temidden van Zijn vijanden. De eerste helft van Psalm 110 spreekt over scepter, en dus over koningschap. De tweede helft, vanaf vers 4, gaat over priesterschap.

Psalm 110: 4 De HEERE heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchidédek.

Dan staat er weer: De HEERE is aan Uw rechterhand.

Het is een Priesterschap naar de ordening van de Koning der gerechtigheid.

Hij is Koning en Priester tegelijk. Dat is uitdrukkelijk een onmogelijkheid onder het Oude Verbond. Sinds de wet van Mozes waren koning- en priesterschap gescheiden. Dat is een abnormale situatie.

Priesterschap kwam toe aan de eerstgeborene. Als hij bovendien hoofd van de familie en van het volk was, dan ook hogepriester. Maar als hij eerstgeborene van het volk was, behoorde hij ook koning te zijn. Dat is de functie van de eerstgeborene.

Bij de komst van de wet zijn deze functies gescheiden in drie dingen:

koningschap

priesterschap

eerstgeboorterecht

Wat stelt eerstgeboorterecht dan nog voor als zowel het koningschap als het priesterschap er aan ontnomen zijn? Dat is verborgen.

Onder de wet werd het koningschap gegeven aan Juda en het priesterschap aan Levi. Maar het eerstgeboorterecht werd gegeven aan Jozef, danwel aan Efraïm.

Dat was niet de normale gang van zaken, maar alleen onder de wet. Zodat na de wet deze drie functies weer bij elkaar moeten komen in één Persoon. Van de Messias wordt gezegd, dat Hij Koning en Priester zou zijn. Dat kan dus niet onder de wet. Daarom werd Israël verondersteld uit te zien naar het einde van het Oude Verbond, zodat daarna de Messias kon komen. De wet moest dus eerst verdwijnen voordat de Messias kon komen.

De Heere Jezus kwam weliswaar onder de wet, opdat Hij degenen die onder de wet waren, verlossen zou, zodat vervolgens, na de wet, de Messias kon verschijnen.

Door de dood van de Heere Jezus werd het Oude Verbond beëindigd en kwam het Nieuwe Verbond en dus verscheen de Messias: de Koning en Hogepriester van het Nieuwe Verbond.

Hoewel Johannes de dooper kwam om de weg des Heeren te bereiden, geldt dat natuurlijk in hoge mate voor de Heere Jezus zelf. Hij moest een eind maken aan het Oude Verbond om het Nieuwe Verbond daarvoor in de plaats te stellen. Jezus moest de weg van de Christus bereiden.

In Zijn eerste komst bereidde Hij de weg voor Zijn wederkomst, die in feite al bij Zijn opstanding is begonnen.

De weg des roependen in de woestijn, was de Heere Jezus Zelf, Waarvan Johannes een type was. Hij is een type van Jezus in Zijn eerste komst. Jezus is een type van de Christus.

Dus vroeg Johannes aan Jezus: Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een Ander?

Of: Bent U Jezus, of bent U Christus?

De weg werd bereid doordat de zonden werden weggedaan, Vervolgens kwam er eeuwig leven en toen was de weg recht. Die weg moest recht gemaakt worden, omdat het recht zijn

loop moest hebben. Sindsdien wordt de Christus gepredikt, Die ook inderdaad in de toekomst zal verschijnen.

De Messias zou Priester zijn naar de ordening van Melchizédek en niet naar de ordening van Aäron. Hij is dus geen afstammeling van Aäron. Johannes de dooper stamde van Levi af. Hij was een type van de Heere Jezus.

Mal. 2: 4 Dan zult gij weten, dat Ik dit gebod tot u gezonden heb: opdat Mijn verbond met Levi zij, zegt de HEERE der heirscharen.

Dit hoofdstuk gaat feitelijk over de komst van de Messias.

Mal. 2: 5 Mijn verbond met hem was het leven, en de vrede; en Ik gaf hem die (tot) een vrede; en hij vreesde Mij, en hij werd om Mijns Naams wil verschrikt.

De HEERE had helemaal geen verbond met Levi. Bovendien werd het priesterschap ook niet aan Levi gegeven, maar aan diens erfgenaam, Aäron.

Mal. 2: 6 De wet der waarheid was in zijn mond, en er werd geen onrecht in zijn lippen gevonden; hij wandelde met Mij in vrede en in rechtmatigheid, en hij bekeerde er velen van ongerechtigheid.

Levi leefde helemaal niet onder de wet.

Mal. 2: 7 Want de lippen der priesters zullen de wetenschap bewaren, en men zal uit zijn mond de wet zoeken; want hij is een engel des HEEREN der heirscharen.

Wie is de Engel des HEEREN der heirscharen?Christus!

Mal. 2: 8 Maar gij zijt van den weg afgeweken, gij hebt er velen doen struikelen in de wet, gij hebt het verbond met Levi verdorven, zegt de HEERE der heirscharen.
9 Daarom heb Ik ook u verachtelijk en onwaard gemaakt voor het ganse volk, dewijl gij Mijn wegen niet houdt, maar het aangezicht aanneemt in de wet.

Hier wordt de aangekondigde Messias aangeduid met Levi. Maar Hij stamt niet af van Levi, want dan zou Hij ook Priester naar de ordening van Aäron zijn en kon dan geen Koning worden.

Daarom naar de ordening van Melchizédek. Hij wordt Koning uit Juda.

Hebr. 2: 16 Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrams aan. Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, (die bij God te doen zijn), om de zonden des volks te verzoenen.

17 Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij degenen, die verzocht worden, te hulp komen.

3: 1 Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus.

- Hebr. 4: 14 Dewijl wij dan een grote Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, (namelijk) Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden.
- 15 Want wij hebben geen Hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, (doch) zonder zonde.
- 16 Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

De Messias is weliswaar verschenen, maar zit nu aan de rechterhand der Majesteit, in de hoogste hemelen. Het Koningschap wacht nog even, maar Hij is wel Priester in der eeuwigheid. Hij zit wel op de troon, maar als Hogepriester.

- Hebr. 5: 1 Want alle hogepriester, uit de mensen genomen, wordt gesteld voor de mensen in de zaken, die bij God (te doen zijn), opdat hij offere gaven en slachtofferen voor de zonden;

M.a.w. Christus wordt gesteld tot Hogepriester voor de mensen, in de zaken die bij God te doen zijn. Dat is de reden waarom Hij Hogepriester is.

- Hebr. 5: 4 En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkerwijs als Aäron.

Je kunt niet zelf hogepriester worden. Daarvoor moet je door God geroepen zijn.

- Hebr. 5: 5 Alzo heeft ook Christus Zichzelf niet verheerlijkt, om Hogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: Gij zijt Mijn Zoon; Heden heb Ik U gegenereerd.

Dat is een aanhaling uit Psalm 2: 7. In Psalm 2 wordt helemaal niet gesproken over priesterschap, maar over koningschap.

In deze Psalm zijn de volkeren in opstand tegen God en tegen de Messias

- Psalm 2: 4 Die in de hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
- 5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken
- 6 Ik toch heb Mijn koning gezalft over Sion, den berg Mijner heiligheid.
- 7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.

- Hebr. 5: 6 Gelijk Hij ook in een andere (plaats) zegt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek.

Hij kan onze Koning zijn, naar de ordening van Melchizédek, maar wij noemen Hem nu geen Koning, omdat in onze dagen de nadruk op Zijn Priesterschap ligt.

Uit Handelingen 13 blijkt dat de aanhaling uit Psalm 2 slaat op dat, wat kwam na de opstanding van Christus. Hij werd de Zoon, de Messias, na de opstanding uit de dood. Buiten

de wet om betekent het, dat als Hij de Zoon, en dus de Koning is, Hij ook meteen de Hogepriester is.

Het koningschap behoorde toe aan Mozes en het priesterschap aan Aäron. Zij traden op als eenheid.

Mozes en Aäron = Melchizédek. Daarom gaat het in de Hebreënbrief ook eerst over Mozes en dan over Aäron en dan over Melchizédek.

Zo wordt in de Hebreënbrief vastgesteld, dat de uitspraak: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd;, betrekking heeft op het Koning- en Priesterschap van Christus.

Hebr. 5: 9 En geheilgd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden
10 En is van God genaamd een Hogepriester, naar de ordening van Melchizédek.

Allen, die in Hem geloven, hebben door Hem eeuwige zaligheid verkregen.
God noemt Hem Hogepriester sinds Zijn opwekking uit de doden.

Hebr. 6: 20 Daar de Voorloper voor ons is ingegaan, (namelijk) Jezus, naar de ordening van Melchizédek, een Hogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid.

Dat is dé grote N.T.-sche waarheid.

Hebr. 7: 24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap.
25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zaligmaken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.

Hij is de Voorloper, de Eerstgeborene.

Het Hogepriesterschap, naar de ordening van Melchizédek, is niet overdraagbaar, want anders zou het toch een vergankelijk priesterschap zijn.

Toen Eleázar hogepriester werd, kwam dat omdat Aäron stierf.

Als zijn voorganger niet dood was gegaan, was het priesterschap, naar de ordening van Aäron, dus ook een onvergankelijk priesterschap geweest. Maar dat was het niet.

En omdat Melchizédek priester was, naar de ordening van Melchizédek, betekent dat, dat Hij niemand anders geweest kan zijn dan de Heer Zelf.

Melchizédek kwam daar om brood en wijn voort te brengen, nadat de vijand geslagen was.

Dat is een voorafschaduwing van het moment dat Hij de echte grote vijand, dat is de duivel, verslagen zou en nieuw leven voort zou brengen.

Hebr. 7: 1 Want deze Melchizédek was koning van Salem, een priester des allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende;
2 Aan welken ook Abraham van alles de tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van Salem, hetwelk is een koning des vredes;
3 Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende; maar den Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in eeuwigheid.

De Enige, Die vrede en gerechtigheid zou brengen, is de Messias.

Als er in het O.T. iemand geïntroduceerd wordt, staat er ook altijd bij waar hij vandaan kwam. In Mattheüs vind je een geslachtsrekening, omdat het daar gaat over de Koning.

In Lucas vind je een geslachtsrekening, omdat het daar gaat over de Mens.

In Johannes vind je geen geslachtsrekening, omdat het daar gaat over de geopenbaarde Godheid. Daarbij is geen vader of moeder.

Melchizédek heeft geen begin en geen einde; dat kan maar van Eén gezegd worden en dat is JEHOVA. God Zelf kan niet gezien worden, Als God in een gedaante verschijnt, dan is die verschijning altijd typologisch. De Heere Jezus is ook een uitdrukking van God. Wel reëel, maar met een symbolische betekenis. Dat is niets bijzonders, want dat geldt voor alle zienlijke dingen in deze wereld.

Melchizédek was een verschijning van JEHOVA, maar Christus is ook JEHOVA. Hij is het afschijnsel Zijner heerlijkheid en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid, dat is Zijn wezen.

Christophanie = voorverschijning van Christus.

Dat kan natuurlijk niet, want Christus werd pas Christus bij Zijn opstanding uit de doden. Dus verscheen JEHOVA gewoon. JEHOVA zou de Christus worden.

Melchizédek blijft priester in eeuwigheid en Christus is het geworden bij Zijn opstanding en Hij blijft het altijd. Daar voor was er geen één. Melchizédek niet, want hij was een verschijning van de Heer Zelf, ter uitbeelding van het Priesterschap, dat Hij later zou ontvangen.

In die hoedanigheid stond Hij boven Abraham. In die hoedanigheid ontving Hij tienden van Abraham. Abraham was n.b. de aartsvader, maar hij was minder dan Melchizédek.

Abraham was de uitverkorene en Israël het uitverkoren volk, maar er blijkt toch nog iemand hoger te zijn.

Onder de wet werden tienden gegeven aan hen, die weer stierven, maar Abraham gaf tienden aan Iemand, Die onvergankelijk leven heeft.

Omdat Levi nog in de lendenen was van Abraham, bij wijze van spreken, hij was immers nog lang niet geboren, heeft hij, Levi, ook tienden gegeven aan Melchizédek, zodat het priesterschap van Levi lager geacht werd dan het priesterschap van Melchizédek.

Als het priesterschap van Aäron volkomen de zonden kon wegnemen van het volk, welk nut had het dan dat er een Priester zou komen, naar de ordening van Melchizédek?

(Christus is immers Hogepriester geworden, naar de ordening van Melchizédek, om de zonden van het volk te verzoenen).

Hebr. 7: 12 Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.

13 Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een andere stam, van welken niemand zich tot het altaar begeven heeft.

14 Want het is openbaar, dat onze Heere uit Juda gesproten is; op welken stam Mozes niets gesproken heeft van het priesterschap.

15 En (dit) is nog veel meer openbaar, zo er naar de gelijkenis van Melchizédek een ander priester opstaat:

16 Die (dit) niet naar de wet des vleeslijken gebods is geworden, maar naar de kracht des onvergankelijken levens.

Die Ander is niet een ander dan Melchizédek, maar een Ander dan Aäron.
Christus is vanwege Zijn opstandingskracht Hogepriester geworden.
En de wet is vervangen omdat die onnuttig en onprofijtelijk was. Dat geldt voor heel de wet.
Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de wet heeft een aanleiding voor een betere
hoop, door Welke wij tot God genaken.

Hebr. 7: 22 Van een zoveel beter verbond is Jezus borg geworden.

Borg is synoniem met Hogepriester of met Middelaar. De Middelaar is de Tussenpersoon, Die de mens bij God brengt. Hij heeft ons met God verzoend.

- Hebr. 7: 23 En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door de dood verhinderd werden te blijven;
- 24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk priesterschap.
- 25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, also Hij altijd leeft om voor hen te bidden.

Onder het Oude Verbond zijn er ongeveer 74 hogepriesters geweest, maar wij gaan niet tot God door Aäron, maar door Christus

Bidden heeft de betekenis van bemiddelen.

Dat Melchizédek genoemd wordt in Genesis, is eigenlijk de aankondiging van de komst van de Hogepriester onder het Nieuwe Verbond. Buiten Israëel en de wet om.

- Gen. 14: 21 En de koning van Sódóm zeide tot Abram: Geef mij de zielen; maar neem de have voor u.
- 22 Doch Abram zeide tot de koning van Sódóm: Ik heb mijn hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogsten God, Die hemel en aarde bezit;
- 23 Zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, (iets) neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!
- 24 (Het zij) buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd hebben, en het deel zijner mannen, die met mij getogen zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

Melchizédek had het ook al over de allerhoogste God, Die hemel en aarde bezit.

Jongelingen zijn dienstknechten, ondergeschikten.

Garçon = bediende

Boy = dienaar

De meid of het meisje = iemand, die de huishouding regelt

Een kind, zolang het een kind is, verschilt in niets van een dienstknecht.

Aner = balling

Eskol = druiven of bloementros

Mamre = vettigheid of levenskracht.